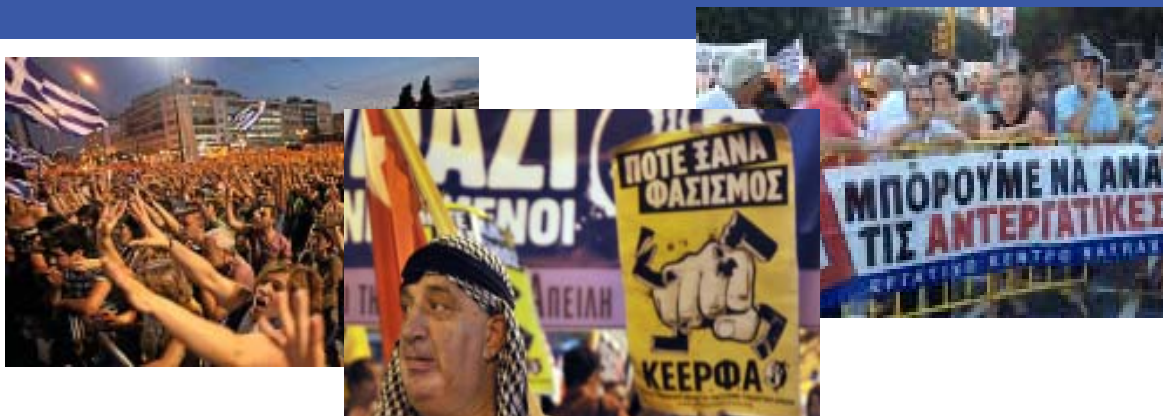

SOLIDARITET 0030

SYRIZAREGERINGEN LÅTER FOLKET BESTÄMMA

DEN 27 JUNI BRÖT FÖRHANDLINGARNA mellan Grekland och Eurogruppen [euroländernas finansministrar] och Brysselgruppen [EU-kommissionen, ECB, IMF] till sist samman. Överläggningarna har syftat till att ge grekerna tillgång till den sista andelen av Trojkans [som numera kallar sig Brysselgruppen] så kallade räddningsprogram, samt till att eventuellt förhandla fram ett nytt lånepaket innan den 30 juni, så att Grekland skulle kunna återbetala redan lånade pengar till EU, ECB och IMF. De 7,2 miljarder euro i nya lån som utlovats, kan jämföras med att Grekland ska amortera sammanlagt 8,8 miljarder euro mellan 30 juni och 20 augusti på de gamla lånen.

Sammanbrottet i "förhandlingarna" var ingen överraskning. Det grekiska regeringspartiet kom till makten i januari på löften om att bryta med den av EU och IMF dikterade åtstramningspolitiken som fört Grekland till ruinens brant. På fem år har den grekiska ekonomin krympt med 25 procent, arbetslösheten ökat till 27 procent, bland ungdomar närmare 60 procent trots att 200.000 välutbildade ungdomar tvingats emigrera, samtidigt som antalet utförsäkrade från det sociala skydds nätet i dag uppgår till tre miljoner människor, andelen fattiga har ökat enormt, pensionerna och minimilönerna har minskat med 40 procent.

Det var för att bryta den regressiva utveckling som vänsterpartiet Syriza vann nyvalet i januari. Men Bryssel och Berlin har vägrat att gå den

grekiska regeringen till mötes ens en millimeter [deras handlingsfrihet är begränsad av EU:s grundlagsfästa nyliberala politik], trots att den grekiska regeringen gjort avkall efter avkall på sina vallöften till det grekiska folket.

Finansminister Magdalena Andersson [s] lägger hela skulden på Grekland för att förhandlingarna med Eurogruppen/Brysselgruppen brutit samman.

– Ja, det är klart att det är beslutet att utlysa en folkomröstning som nu gör att förhandlingarna har brutit samman. Och inte minst att regeringen sade att man skulle uppmana människor att rösta nej. Min bild är att euroländerna har ansträngt sig mycket för att hitta en lösning som också Grekland kan acceptera. Bara det faktum att man har haft fyra finansministermöten på en vecka visar ju att man verkligen har försökt hitta en lösning och gå grekerna till mötes, säger hon till Dagens Nyheter [28 juni].

Som medlem i Socialdemokraterna skäms jag över finansministerns lögnaktiga uttalande. I själva verket är det den grekiska regeringen som gjort eftergift efter eftergift, men den odemokratiska och nyliberala EU-nomenklaturen har bara krävt ett totalt knäfall av den Syriza-ledda regeringen i Aten. Men som sanna demokrater låter regeringen/parlamentet det grekiska folket att bestämma.

HUGO TORSTENSSON

GREKLANDS TRAGEDI ÄR EUROPEISKA UNIONENS

KRISEN ÄR INTE BARA GREKLANDS. EU faller samman mitt framför våra ögon.

Ödesdagarna har kommit och gått de senaste veckorna i den grekiska skuldkrisen. Men det handlar egentligen knappast om Grekland längre. Vad vi ser är en större tragedi för hela Europa.

Minns ni glädjeruset när euron etablerades? De som anslöt sig skulle släppa sin nationella suveränitet för stora ekonomiska fördelar. Euroländerna skulle få stabilitet, tillväxt och välstånd.

Kvällen innan euron lanserades för 16 år sedan rymde den dåvarande tyske finansministern Oskar Lafontaines tal drömmen om ett allt mer enat Europa. Den gemensamma valutan skulle skapa "en gradvis konvergens i levnadsstandard, en fördjupad demokrati och en verklig europeisk kulturs blomstring".

MEN VI FICK INGENTING AV DETTA, utan raka motsatsen. Det blev ingen stabilitet, utan återkommande kriser, som nödortfött lappats ihop i sista minuten.

Den starka tillväxten uteblev. IMF:s databaser avslöjar att Grekland, Italien, Portugal och Spanien 1989-1998 hade en BNP på goda 4-6 procent. Men att man därefter under euroåren fått se en mer än halverad tillväxt. Det blev heller ingen konvergens i levnadsstandard, utan större klyftor mellan norr och söder.

Vi fick ingen fördjupad demokrati, utan en urholkad demokrati. Där folkets vilja i allmänna val uppfattas som en störning, som man inte kan ta någon hänsyn till.

Tro det eller inte, det är ofta kloka men olyckliga människor som sitter på finansministermötena och i Europeiska rådet. Men de är inlåsta i ett ekonomiskt fängelse. Ett fängelse som tvingar dem att förödmjuka grekerna, för att inte spanjorer, portugiser, irländare och italienare också ska göra uppror.

De flesta av Europeiska rådets ledamöter inser att verkligt statsmanaskap innebär att man måste kunna erkänna och korrigera stora egna misstag,

som euron är. Men samtidigt förstår de att säger de sanningen kraschar systemet.

Alltså upprepar EU samma destruktiva sparkrav i tron att det nästa gång ska bli ett annat resultat. Ett beteende som var Albert Einsteins definition av vansinne. Det här är alltså inget grekiskt ödesdrama, utan en stor europeisk tragedi vi bevittnar.

Samtalen i Bryssel har bland annat handlat om hur hög moms på medicin i Grekland ska vara och till vilket år pensionsåldern ska höjas. Det borde förstås inte ta dagar och nätter att hitta en kompromiss.

MEN NU ÄR SVÅRIGHETERNA OÖVERSTIGLIGA därför att Europa-tanken drastiskt försvagats. Alla tycks vara sig själv närmast, i takt med att nationalismen blivit allt starkare.

Vi märker bristen på solidaritet och empati i alla frågor, nu senast i den havererade planen för en kvotfördelning av flyktingar.

Det är nu bara dagar och timmar innan Grekland tvingas ställa in betalningarna. Men EU:s kroniska oförmåga att fatta beslut innebär också att slutliga sammanbrottet för den europeiska unionen rycker allt närmare.

BJÖRN ELMBRANT

NÄTVERKET FÖR GREKLAND

STÖD VÅR EKONOMISKA INSAMLING! Omkring 3 miljoner greker är utförsäkrade från sjukvårdssystemet och saknar i princip tillgång till mediciner.

Runt om i Grekland organiserar frivilligorganisationer, fackföreningar, humanitära organisationer med flera, ofta med utländskt stöd, insamlingar som ska finansiera och underhålla sjukvårdsklinikerna som är gratis för besökarna.

Även Nätverket för Grekland driver en ekonomisk insamling. Den går till två frivilliga, partipolitiskt och myndighetsobundna solidaritetsläkarmottagningar – en i huvudstaden Aten och en i Thessaloniki, Greklands näst största stad.

De grundades i slutet av 2011 har sedan dess handlagt mer än 33.000 fall. Förutom primärvårdsmottagning [undersökning, behandling med gratis utdelning av mediciner, gratis vaccinationer till barn] delar mottagningarna ut barnmjölk, blöjor och annat material till småbarnsfamiljer som inte har råd med detta.

Situationen för barnen i de hårdast drabbade områdena i Grekland är mycket svår. Barn svimm- ar i skolorna på grund av svaghet, för att deras föräldrar inte har råd att köpa mat åt honom/ henne. Institutet Prolepsis rapporterade den 16 februari att 6 av 10 elever inte hade tillgång till tillräcklig näring i 64 skolor i de mest utsatta områdena i Aten.

De två solidaritetsläkarmottagningarna tar inte emot gåvor i form av pengar, därför köper vi mediciner i Sverige som vi skänker till mottagningarna. Du kan stödja vår kampanj för mediciner till de två mottagningarna i Aten och Thessaloniki genom att sätta in ett bidrag på plusgiro 71 82 29 - 8.

ANSLUT DIG TILL NÄTVERKET FÖR GREKLAND. Det grekiska folket och regeringen behöver vår gränslösa solidaritet och det är bara tillsammans vi blir starka och förmår göra skillnad.

Däför ska du bli medlem i Nätverket för Grekland. Som medlem får du vårt nyhetsbrev och kallelser till våra möten och aktiviteter. Betala 50 kronor på Nordea plusgiro 71 96 32 - 2 till Nätverket för Grekland, märk talongen "Medlemsavgift" skriv gärna din mejladress också.

KOM MED I NÄTVERKET FÖR GREKLAND

Nätverket för Grekland är en demokratisk, antifascistisk och partipolitiskt obunden organisation som genom information och utåtriktade aktiviteter verkar för solidaritet med Greklands folk i den ekonomiska krisen.

Nätverket för Grekland motsätter sig Europeiska unionens och Internationella valutafondens åtstramningspolitik som fördjupar krisen och hotar demokratin.

Verksamheten vägleds av följande fem politiska krav:

1. Stoppa EU/IMF:s åtstramningspaket.
2. Människor före banker.
3. Ge ungdomen arbete och framtid i Grekland.
4. Stoppa nedmonteringen av demokratin.
5. Solidaritet med alla som bor i Grekland – Nej till rasism och fascism.
6. Avskrivning av Greklands skulder.

Det kostar enbart 50 kronor att bli medlem. Nordea plusgiro 71 96 32 - 2.

ALEXIS TSIPRAS TAL TILL DET GREKISKA FOLKET

MINA GREKISKA LANDSMÄN; I SEX MÅNADER har den grekiska regeringen fört en strid under en aldrig tidigare skäddad ekonomisk kvävning för att genomföra uppdraget ni gav oss den 25 januari.

Det mandat som vi förhandlade med våra partners om var att få slut på åtstramningspolitiken och att återge välstånd och social rättvisa till vårt land.

Det var ett mandat för en hållbar överenskommelse som respekterar både demokrati och gemensamma regler och som kan leda till det slutliga upphörande av krisen.

UNDER HELA DENNA PERIOD AV FÖRHANDLINGAR, har vi uppmanats att verkställa de avtal som slutits av tidigare regeringar med den så kallade Trojkan, även om de kategoriskt fördömdes av det grekiska folket i de senaste valen.

Men inte för ett ögonblick tänker vi gå med på villkorlös kapitulation, som sviker det förtroende som det grekiska folket har gett oss.

Efter fem månader av hårda förhandlingar med våra partners, utfärdade Eurogruppen [euroländernas finansministrar, reds anm.] den 25 juni ett ultimatum till den grekiska demokratin och det grekiska folket. Ett ultimatum som strider mot de grundläggande principer och värderingar, de värderingar som vårt gemensamma europeiska projekt bygger på.

De uppmanade de grekiska myndigheterna att godta ett förslag som ackumulerar en ny ohållbar börda på det grekiska folket och undergräver en återhämtning i den grekiska ekonomin och samhället, ett förslag som inte bara permanentar utan förvärrar de sociala orättvisorna.

I KRAVEN FRÅN "INSTITUTIONERNA" [DVS. Eurogruppen och Brysselgruppen, alias Trojkan, dvs. EU-kommissionen, Europeiska centralbanken, ECB, och Internationella valutafonden, IMF, reds anm.] ingår; åtgärder som leder till ytterligare avreglering av arbetsmarknaden, ytterligare pensionsminskningar, ytterligare sänkningar av lönerna i den offentliga sektorn och en höjning av momsen på livsmedel, mat och turism.

Dessa förslag direkt strider mot de europeiska sociala och grundläggande rättigheterna; de visar att "institutionernas" krav inte är ett livskraftigt

Alexis Tsipras, Greklands premiärminister

och fördelaktigt avtal för alla parter, utan en förnedring av hela det grekiska folket. [...]

Mina grekiska landsmän; just nu ligger på våra axlar det historiska ansvaret av kamp och uppoffringar från det grekiska folket för en konsolidering av demokratin och den nationella suveräniteten. Det handlar om vårt ansvar för framtiden i vårt land.

Och detta ansvar måste vi besvara ultimatum på grundval av det grekiska folket suveränitet.

JAG FÖRESLOG EN FOLKOMRÖSTNING SÅ ATT det grekiska folket suveränt kan besluta om "långivarnas" ultimativa krav. Förslaget godkändes av den grekiska regeringen.

Det grekiska parlamentet kommer att sammankallas snarast möjligt för att ratificerar förslaget om en folkomröstning söndag den 5 juli om att godkänna eller förkasta "institutionernas" dekret.

Jag har redan informerat presidenten i Frankrike och Tysklands förbundskansler, samt ECB:s ordförande, om mitt beslut om att föreslå en folkomröstning. Och i morgon [den 28 juni] kommer jag att formellt skicka ett brev med en begäran till EU:s ledare och institutioner om att förlänga det pågående "räddningsprogrammet" ett par dagar, för att det grekiska folket ska bestämma, fria från påtryckningar och utpressning, i enlighet med författningen i vårt land och den demokratiska traditionen i Europa.

Mina grekiska landsmän; "institutionernas"

ultimatum är en utpressning som uppmanar oss att acceptera en omfattande och förnedrande åtstramningspolitik utan ände och utan några utsikter för en social och ekonomisk återhämtning. Jag ber er att svara på ett suveränt och stolt sätt, på samma sätt som tidigare i det grekiska folket historia.

MOT MAKTFULLKOMLIGHET OCH HÅRDA åtstramningar, svarar vi med demokrati, lugnt och beslutsamt.

Den grekiska demokratin kommer att sända ett rungande demokratiskt svar till Europa och övriga världen.

Jag förbinder mig personligen att respektera resultatet av den demokratiska folkomröstningen, oavsett vilket det blir.

Och jag är fullständigt övertygad om att ditt val

kommer att ära vårt lands historia och skicka ett meddelande om värdighet till världen.

I dessa avgörande ögonblick, ska vi alla komma ihåg att Europa är ett gemensamt hem för de europeiska folken. I Europa finns det inga ägare och gäster.

GREKLAND ÄR OCH KOMMER ATT FÖRBLI en integrerad del av Europa och Europa är en del av Grekland. Men utan demokrati, Europa kommer att vara ett Europa utan identitet och utan kompass.

Jag uppmanar er alla att visa enighet och lugn för att fatta rätt beslut. För oss och för kommande generationer, för grekernas historia.

För självständighet och värdighet för vårt folk.

ALEXIS TSIPRAS

DÄRFÖR BLIR DET INGET LÖFVEN-TORG I GREKLAND

"HAN VAR SOLIDARISK OCH TALADE KLARSPRÅK", sade en grekisk väns gamla pappa till mig. Vi talade om Olof Palme som gett namn till flera gator och torg runt om i Grekland. Bland grekerna väcker Palmes namn minnet av den svenska regeringens solidaritet med Greklands folk under juntaåren 1967-1974.

I dag styrs Grekland av en vänsterregering som har ett demokratiskt mandat att arbeta för social rättvisa. Den grekiska regeringen ses därför som det största hotet mot EU:s dogmatiska marknadsliberala åtstramningspolitik. Därför fortsätter högermediernas lögn om "de lata grekerna" som krisens orsak. Därför utsätts de grekiska ministrarna för en sällan skådad smädeskampanj. Den gamla bruna devisen: "Om man upprepar en lögn tillräckligt många gånger så blir den en sanning", tycks vara EU-kommissionens motto.

EU UPPTRÄDER SOM KOLONIALHERRAR MOT Greklands folk. Tänk om Sverige fortfarande haft en statsminister som vågat stå upp och tala klarspråk. Men ack nej, Stefan Löfven står tyst i ledet i skuggan av Angela Merkel. Inte ett ord till protest.

EU:s förhandlingar med Grekland pågår fortfarande när denna artikel skrivs. Ibland undrar jag hur de grekiska ministrarna orkar förhandla med de respektlösa personer som finns på andra sidan bordet.

EU-kommissionens ordförande Jean Claude Juncker sa sig ha förlorat tålamodet: "Jag har inga personliga problem med Alexis Tsipras. Men det krävs ett minimum av regler för att upprätthålla en vänskap". Och det säger denne Juncker som under sina 18 år som premiär- och finansminister i Luxemburg skraddarsydde skattelagar som möjliggjorde de transnationella företagens extrema skatteflykt. För det "minimum av regler" som Juncker kräver att man följer är de regler som bank- och finanskapitalet fastställt.

IMF:S ORDFÖRANDE CHRISTINE LAGARDE sade inför slutförhandlingarna att hon nu vill se "vuxna människor" vid förhandlingsbordet. Och det säger denna Lagarde som kräver att den grekiska regeringen ska bryta mot FN:s arbetsmarknadsorgan ILO:s grundläggande konventioner för arbetares rättigheter. De som inte följer IMF:s krav stämplas

alltså av Lagarde som oansvariga barn.

Någon som hörde den gamle facklige ledaren Stefan Löfven protestera?

Den grekiske premiärministern Alexis Tsipras skrev i franska tidningen Le Monde att kommissionen vill statuera exempel och förödmjuka de som går emot åtstramningspolitiken. Och därigenom också rikta bort blicken mot EU:s fullständigt misslyckade ekonomiska politik.

Åtstramningarna som infördes 2010 har bara fördjupat den ekonomiska krisen. Greklands BNP har minskat med en fjärdedel. Statskulden ökat från 120 procent till 175 procent av BNP idag. För vanliga medborgare har inkomsten minskat med 40 procent. Var fjärde grek är arbetslös och 2,5 miljoner människor är utförsäkrade och saknar rätt till sjukvård.

NÅGON SOM HÖRDE STEFAN LÖFVEN ifrågasätta EU:s metod att bekämpa krisen i Grekland?

Den grekiska regeringen vill bland annat garantera att utförsäkrade gravida kvinnor ska ha rätt till gratis och säker förlossning, att alla barn ska ha rätt till vaccinationer och att fattigpensionärerna ska få behålla sina redan usla pensioner. Det är inga revolutionära krav. Det är bara social anständighet.

Det är omöjligt att förutsäga hur detta grekiska drama ska sluta. Men vi vet att Tsipras är vald på ett folkligt mandat som kräver social rättvisa. Vi vet att EU-kommissionen kommer göra allt för att Greklands demokratiska val inte ska respekteras.

Och vi vet också att det aldrig någonsin kommer finnas en gata eller ett torg i Grekland som namngivits efter Stefan Löfven.

STELLAN HERMANSSON

RÄTTEGÅNG MOT GYLLENE GRYNINGS LEDNING

I VÅRAS BÖRjade RÄTTEGÅNGEN MOT DET högerextrema Gyllene gryning. Detta är det största politiska målet i Grekland sedan processen mot militär-juntan som styrde landet 1967-1974.

På natten till den 18 september 2013 blev vänstermusikern Pavlos "Killah P" Fyssas dödad och Gyllene gryningssympatisören Giorgos Roupakias anklagades för mord. Få dagar efter Fyssas död blev partiets ledare, Nikos Mikhaloliakos, gripen tillsammans med flera andra parlamentsledamöter, misstänkt för att leda en kriminell organisation.

MÅNGA GJORDE STORA ÖGON EFTER parlamentsvalet i juni 2012 då Gyllene gryning vann 6,92 procent av rösterna och 18 parlamentsledamöter. Detta var en markant ökning från 2009, där partiet fick 0,29 procent. Med ens var Gyllene gryning Greklands tredje största parti och detta trots öppet rasistiska attityder och våldstendenser.

Partiet hade länge varit synligt i stadsbilden. Genom sociala initiativ för utblottade etniska greker – som egen blodbank med garanterat grekiskt blod, matdistribution till dem som kunde uppvisa grekiskt medborgarskap och bistånd till de äldre som behövde hjälp över gatan eller ta ut pengar från sedelautomaten – stärkte de sin position som ett alternativ till det som många såg som en krisdrabbad och svag stat och ett bristfälligt

välfärdssystem.

Efter hand som krisen på allvar drabbade landet ökade främlingsfientligheten i takt med arbetslösheten.

Gyllene gryning framstod som enda alternativet på högerkanten som var mot de ekonomiska diktaten från IMF, ECB och EU, och trots gripandet för mordet på Fyssas bibehöll partiet populariteten. Vid valet till EU-parlamentet i maj 2014 vann partiet 3 av 21 platser och under sommaren gick partiet från en mer underförstådd till en öppen nationalsocialism. Från att tidigare ha förnekat alla band till nazismen, gick de nu öppet ut och hyllade nazistiska ideal.

Stora delar av Gyllene grynings valkampanj inför nyvalet i januari 2015 leddes från fängelset. Men partiet led endast en marginell minskning med 6,3 procent och fick 17 ledamöter i parlamentet i Aten.

RÄTTEGÅNGEN VÄNTAS PÅGÅ I ETT OCH ett halvt år, förmodligen ännu längre. Förundersökningen har gett insikt i partiets ideologi och har visat att organisationen är uppbyggd enligt en strikt militär struktur, i vilken ledaren åtnjuter absolut auktoritet.

Åklagaren sitter på en utredning på över 700 sidor vittnesmål och information om olagliga vapen hemma bland nyckelpersoner i partiet samt avslöjanden om trakasserier, mord och våld mot både invandrare och mot vänsterfolk. Dokumentet utgör grunden för rättsliga åtgärder mot totalt 69 personer.

BIRGITTA LIM ERSLAND

PARTERNA KUNDE INTE KOMMA ÖVERENS

GREKLAND HADE BACKAT PÅ FLERA PUNKTER, men parterna kunde inte komma överens. För den grekiska regeringen är motpartens slutbud oacceptabelt. Därför blir det en folkomröstning i Grekland den 5 juli.

Parterna, dvs. den av vänsterpartiet Syriza ledda grekiska regeringen å ena sidan och Eurogruppen [euroländernas finansministrar] och Brysselgruppen [alias Trojkan – EU-kommissionen, ECB och IMF] å den andra, har närmat sig varandra och slutbudet från Grekland innebar att regeringen i Aten backat på fler punkter.

Förslaget skulle, enligt DN, leda till budgetförstärkningar på sammanlagt 7,9 miljarder euro, i huvudsak genom att skatter och avgifter höjs men också genom åtstramning av pensionssystemet. Förtidspensionerna ska bort, pensionsavgifterna höjas och pensionsåldern eventuellt höjas.

Grekland ville ha tre moms nivåer: 6 procent på böcker, medicin och teaterbiljetter, 13 procent på mat, el och hotell samt 23 procent på andra varor och tjänster. Tidigare har EU-sidan krävt högre moms på el, men premiärminister Alexis Tsipras hade gjort fullkomligt klart att han inte tänkte gå med på det.

REGERINGEN I ATEN KUNDE OCKSÅ TÄNKA SIG att den grekiska övärlden skulle betala samma moms som fastlandet, men det är en kontroversiell fråga i Grekland. Den avskydda fastighetsskatten skulle också vara kvar.

Nya skatter skulle riktas mot företag och välbärgade. Bolagsskatten höjas från 26 till 29 procent, en särskild avgift införs på bolagsvinster över 500.000 euro och hushåll som tjänar mer än 30.000 euro om året skulle betala en särskild solidaritetsavgift. Dessutom skulle skatten på lyxvaror höjas från 10 till 13 procent och på tv-reklam.

Sammantaget innebar det här att den grekiska budgeten skulle få ett visst så kallat primärt överskott, dvs. positivt budgetsaldo före räntebetalningar. Tidigare i vår har Trojkan [Brysselgruppen] sänkt kraven på det primära budgetöverskottet från en tidigare betydligt högre siffra till 1 procent 2015 och 2 procent 2016. Det nya grekiska budet innebar att landet skulle uppfylla dessa krav, men på denna punkt finns nya motsättningar, då IMF har

ändrat position och krävde åter högre budgetmål under förhandlingarna den 23 juni.

Frågan var också om en eventuell uppgörelse ska innehålla några ord om Greklands gigantiska statsskuld. För närvarande uppgår skulden till 377 miljarder euro, eller hela 177 procent av landets BNP. Regeringen i Aten har gång på gång krävt att långivarna ska skriva ned skulden [vilket fått visst stöd av IMF]. Men hittills har EU hävdats att förhandlingarna om "räddningsprogrammet" ska avslutas först – sedan kan diskussioner om skuld-lättnader inledas.

DEN ÖVERENSKOMMELSE SOM VAR PÅ VÄG att mejslas fram skulle skett till priset av att regeringspartiet Syriza, som gick till val på att få ett slut på åtstramningspolitiken, skulle svika flera av sina vallöften. Men motpartens slutbud var kunde inte den grekiska regeringen gå med på. En eventuell överenskommelse skulle behandlas i det grekiska parlamentet. Redan innan förhandlingarna hade gått på grund hade ett par ledamöter från Syriza [som i praktiken fortfarande är en koalition mellan olika vänstergrupper, typ vänstersocialdemokrater, eurokommunister, trotskister, maoister osv.] uttalat sig negativt och spekulationerna om en regeringskris var i full gång.

Alexis Tsipras lösning på detta dilemma är att låta det grekiska folket i demokratisk ordning fatta beslut om det slutbud som den arroganta makt-eliten i Bryssel, Frankfurt och Washington lagt på förhandlingsbordet.

HUGO TORSTENSSON

"GREKLAND BÖR STÄLLA IN BETALNINGARNA"

SVENSKA DAGBLADETS EKONOMIANALYTIKER Per Lindvall anser att Grekland bör ställa in betalningarna till Trojkan [dvs. EU-kommissionen, Europeiska centralbanken, ECB, och Internationella valutafonden, IMF] då Trojkans överskottskrav innebär en "fortsatt vandring ut i en allt torrare ekonomisk öken".

Förhandlingarna mellan den Syriza-ledda grekiska regeringen och Trojkan har strandat. Enligt en talesman för EU-kommissionen står parterna långt ifrån varandra och förhandlingen den 14 juni bröts efter bara 45 minuter.

Per Lindvall passar på att kasta smuts på Syriza-regeringen [som antagligen är den mest välutbild-

ade regeringen i Europa med bland annat två professorer i nationalekonomi, Giorgos Stathakis och Yanis Varoufakis] men inser att dess linje är den enda rimliga.

”För även om den grekiska Syriza-regeringen har fått epitet som omöjlig, amatörmässig, populistisk och marxistisk, så har den hållit en konsekvent linje under dessa förhandlingar, en linje som även de flesta utomstående ekonomer bedömer som den enda hållbara. Den går ut på att det primära överskottet, före räntebetalningar, i Greklands statsbudget i det rådande ekonomiska läget inte kan vara för stort om Grekland ska överleva som ett utvecklat land.”

TROJKANS KRAV HAR SÄNKTS TILL ATT DET primära överskottet stegvis ska trappas upp till motsvarande 3,5 procent av BNP för 2018. På så vis frigörs enligt Lindvall 7,2 miljarder euro men dessa ska bara ska gå till att betala räntor och förfallande lån. Inte täcka underskott i den grekiska statens finanser.

Fler och fler högerekonomer börjar inse situationens totala absurditet och att nyliberal åtstramningspolitik leder mot avgrunden i detta läge. För Greklands del verkar det dock vara för sent. Väldigt lite tyder på att trojkan med Tyskland i spetsen ska ändra politik inom den närmaste tiden.

JONAS KARLSSON

DN LÄGGER SKULDEN PÅ GREKLAND

”**SAMMANBROTET BLEV ETT FAKTUM** i och med att Greklands premiärminister Alexis Tsipras på lördagsmorgonen överraskande utlyste en folkomröstning om långivarnas slutbud till nästa söndag. Och bad eurozonens finansministrar om tillfällig finansiering fram tills dess.”

Det skriver Martin Liby Alonso på Dagens Nyheters ledarsida [28juni]. Han fortätter:

”Det kunde de övriga euroländerna inte acceptera och meddelade att räddningsprogrammet därmed avslutas på tisdag. [...]

Samtidigt finns fog för de övriga euroländerna att idka åtminstone ett uns av självkritik. Den flera år långa åtstramningspolitiken har varit plågsam för vanliga greker. Syrizas seger i vinterns val är i stor utsträckning en konsekvens av de tuffa besparingarna som har genomförts och av vad många väljare uppfattar som en förnedrande behandling av landet.”

EU VILL SLÅ TILL MILITÄRT MOT SMUGGLARNA

NYLIGEN DRUNKNADE YTTRELLIGARE MINST 600 människor i Medelhavet. Delade meningar råder inom EU om vad som görs och borde göras och vems ansvar det egentligen är, vad gäller flyktingkatastroferna i Medelhavet.

EU-kommissionen ska försöka enas om en gemensam strategi. Förutom mer gränsbevakning och militarisering vill EU-kommissionen outsourca ”skyddet” av EU:s gränser och hantering av flyktingströmmar till länder utanför EU.

Bland annat föreslås att Egypten och Tunisien ska ta ansvar för att ”rädda” båtflyktingar och föra dem till sina egna kuster. Tanken är att dessa länder därmed blir ansvariga för flyktingarna. Den ansvarige kommissionären har till och med föreslagit att vi lägger hela asylprocessen, flyktingmottagningscenter och allt, utanför EU.

SOM ETT SVAR PÅ FLYKTINGKATASTROFEN VILL EU sätta in militära operationer mot smugglingsnätverken. Bland annat vill man förstöra smugglarbåtarna i Libyen. Det kräver en mandat från FN, med det förefaller Bryssel att skita i.

Det snabbinkallade mötet mellan EU:s utrikes- och inrikesministrar i Luxemburg den 20 april enades om att sätta in militära operationer mot smugglarnätverken. EU:s utrikeschef Federica Mogherini sa att mötet ”identifierade några aktioner” såsom att ”förstöra fartyg”, skriver The Guardian.

ENLIGT DIMITRIS AVRAMOPOULOS, EU-kommissionens inrikeschef, skulle militäroperationen likna den som satts in mot pirater utanför Afrikas horn. För att bli verklighet skulle den kräva ett FN-mandat. Inga andra detaljer om operationen offentliggjordes efter ministermötet.

Både David Cameron, Angela Merkel och Italiens premiärminister Matteo Renzi pekade ut kampen mot smugglarna som högsta prioritet för att lösa krisen, enligt The Guardian.

EU-mötet enades också om att ge mer resurser till Triton, EU:s marina gränsbevakning i Medelhavet. Samt utöka dess sjöräddningsmandat och patrulleringsområde.

Tritons uppdrag är inte att rädda flyktingar från att drunkna, utan att förhindra dem från att med hjälp av smugglare ta sig in i EU.

”ETT EUROUTTRÄDE SKULLE VARA DET BÄSTA FÖR GREKLAND”

Flammans ledarskribent Anne-Li Lehnberg skriver den 25 juni: ”Det framställs ofta som en katastrof om Grekland skulle lämna eurosamarbetet. Men det behöver det inte vara. Eller rättare sagt, det skulle vara en enorm knäck för EU och eurosamarbetet, i synnerhet som det blåser EU-kritiska vindar i resten av Europa. Men för Grekland skulle det på sikt kunna bli en ny start. Den finske finansmannen och euroskeptikern Stefan Törnqvist tror tvärtom att ett euroutträde skulle vara det bästa för Grekland på år och dag.

Oavsett vad som händer vore det förödande om en grekisk vänsterregering nu driver igenom mer åtstramningspolitik. Samtidigt som marginaliserade KKE och nazistiska Gyllene Gryning då blir de enda politiska krafterna i Grekland som motsätter sig de senaste årens inslagna politik.”

PENSIONSNEDESKÄRNINGAR ÄR ”ABSURT”

Greklands finansminister Yannis Varoufakis sade till irländsk radio den 26 juni att ”långivarnas” krav på ytterligare nedskärningar av de grekiska pensionerna är ”absurt”.

”Vi har 1 miljoner familjer, där hela familjen, föräldrar, farföräldrar, barnbarn, lever på en enda anhörigs pension. Att påstå det vore önskvärt att minska pension är fullständigt absurt och det är ett krav jag är helt enkelt inte beredd att lägga fram till mitt parlament”, sade Yannis Varoufakis.

Han berättade att Grekland redan påtvingats en ”gigantisk dos av åtstramning”, vilket medfört att pensionerna har minskat med 49 procent och lönerna i den offentliga sektorn med 38 procent.

DIJSSSELBLOEM ”BESVIKEN” PÅ BESLUTET OM FOLKOMRÖSTNING

”Jag är besviken över det negativa beslutet av den grekiska regeringen”, sade Eurogruppens ordförande, Nederländernas socialdemokratiska finansminister Jeroen Dijsselbloem, före ett Eurogruppsmöte i Bryssel, med anledning av den grekiske premiärministern Alexis Tsipras

tillkännagivande att hålla en folkomröstning.

Grekland har ”uppenbarligen valt att förkasta förslaget från de tre institutionerna”, konstaterade Jeroen Dijsselbloem uppgivet.

INGEN UPPGÖRELSE OM DEN GREKISKA REGERINGEN SÄGER NEJ

Om den grekiska regeringen uppmanar sina medborgare att rösta nej i folkomröstningen om Trojkans nya åtstramningspaket, ”då måste vi visa att det inte finns någon uppgörelse”, sade Nederländernas vice finansminister Eric Wiebes till journalister före Eurogruppens möte den 27 juni.

”Jag ser inga skäl för anstånd. [...] Deadline är en deadline”, menade Eric Wiebes.

Spaniens finansminister Luis de Guindos, sade att beslutet att utlysa en folkomröstning har gjort livet ”svårare för alla”, och att ”ett lyckligt slut på den här historien är mindre sannolikt”.

Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble sade att Grekland hade unilateralt avslutat förhandlingarna. Och han, liksom flera andra euroländers finansministrar, antydde att det var dags för EU att ta fram Plan B, dvs. hur man hanterar ett grekiskt utträde ur eurozonen.

EUROGRUPPEN VÄGRAR ATT FÖRLÄNGA ”STÖDPROGRAMMET”

I ett gemensamt uttalande – som Grekland inte står bakom – avvisar 18 av de 19 eurofinansministrarna den grekiska regeringens begäran om att förlänga det så kallade ”räddningsprogrammet”.

”Den nuvarande ekonomiska stöduppgörelsen med Grekland kommer att löpa ut den 30 juni 2015, precis som alla överenskommelser kopplade till det nuvarande grekiska programmet”, heter det i uttalandet.

Greklands finansminister Yanis Varoufakis var inte glad över uttalandet.

– Det här skadar eurogruppens trovärdighet. Och jag är rädd för att den skadan kommer att bli permanent, sade han i Bryssel.

Eurogruppen fortsatte sitt sammanträde den 27 juni utan den grekiske finansministern Yanis Varoufakis.

DET ÄR VI SOM BÄR SKULDEN, INTE GREKLAND

INFÖR DEN GREKISKA KRISEN HAR EUROPAS politiker förvandlat sig till zombies, som biter sig fast vid illusionen att de ska kunna driva in landets astronomiska stats-skuld. Det är ett stötande och skandalöst beteende som helt bortser från Europas stora ödesfrågor, skriver den tyske filosofen Jürgen Habermas.

EU-DOMSTOLENS SENASTE UTLÅTANDE KASTAR ett skarpt ljus över det felaktiga i konstruktionen med valuta-gemenskap utan politisk union. Alla medborgare måste sommaren 2012 ha känt tacksamhet mot Europeiska centralbankens chef Mario Draghi, när han med en enda mening bevarade dem från de katastrofala följderna av en omedelbart hotande kollaps.

Med beskedet att banken i nödfall kunde göra obegränsade stödköp av statsobligationer erbjöd han Eurogruppen en livlina. Detta steg såg han sig tvungen att ta, eftersom regeringscheferna var oförmögna att handla i det gemensamma europeiska intresset; fångade i sina respektive nationella intressen satt de bara och stirrade chockat på händelseutvecklingen.

Finansmarknaderna reagerade med avspänning på denna enda mening, med vilken den europeiska centralbankschefen simulerade en fiskalsuveränitet han överhuvudtaget inte hade. Det är ju fortfarande medlemsstaternas centralbanker som i sista instans ansvarar för krediter.

EU-DOMSTOLEN HAR NU GETT DEN INTE helt författningskonforma räddningsaktionen sin välsignelse. Fallet, som har skickats fram och tillbaka mellan Luxemburg och den tyska författningsdomstolen i Karlsruhe, belyser att något saknas i valutagemenskapens konstruktion. Denna lucka har Europeiska centralbanken fyllt i samband med nödhjälpen. Men att fiskalsuveräniteten saknas är bara en av många sårbara punkter. Valutagemenskapen förblir instabil, så länge den inte kompletteras med en bank-, skatte- och näringslivsunion. Om vi inte ohöljt vill förklara demokratin som en ren dekoration, innebär det att valutagemenskapen byggs ut till en politisk union.

Efter regeringsskiftet i Grekland tog Draghi, som simmar mot den tröga strömmen av kortsiktig, ja, huvudlös politik, genast till orda: "Vi måste komma bort från ett regelsystem för nationell

Den tyske filosofen Jürgen Habermas

näringslivspolitik och i stället överlämna mer suveränitet till gemensamma institutioner." Dessa sedan länge nödvändiga reformer anser den före detta Goldman-Sachs-bankmannen något oväntat också vara förbundna med större demokratisk ansvarighet.

Här talade någon som hade sett att kivanget bakom lyckta dörrar mellan regeringschefer, som bara tänker på sitt eget nationella väljarklientel, inte räcker för att uppnå de nödvändiga skatte-, finans- och socialpolitiska avgörandena. I dag, tre månader senare, står Europeiska centralbanken åter redo att med nödkrediter köpa tid åt handlingsförlamade regeringar.

EFTERSOM DEN TYSKA FÖRBUNDSKANSLERN redan i maj 2010 bedömde investerarnas intressen som viktigare än en sanering av den grekiska ekonomin genom skuldavskrivning, befinner vi oss på nytt i ett krisläge. Nu blottläggs en annan institutionell brist.

Det grekiska valresultatet är ett klart uttalande från en nation, vilken med tydlig majoritet motsätter sig det lika förnedrande som betryckande sociala elände en påtvingad sparpolitik lett till. Själva uttalandet är entydigt: befolkningen säger nej till att fortsätta en felslagen politik, vars följder de drastiskt har fått erfara på sina egna kroppar. Utrustade med denna demokratiska befogenhet, försöker den grekiska regeringen åstadkomma en politisk förändring i eurozonen.

Men i Bryssel stöter de på representanter för 18 andra regeringar, som alla rättfärdigar sina avslag med kylig hänvisning till egna demokratiska mandat. Man kan här särskilt se på det första mötet, hur de arroganta noviserna i triumfstämning gav sig in i slagväxling med de väl insuttna, som reagerade dels paternalistiskt farbroderligt, dels rutinerat nedlåtande: båda sidor propsade papegojaktigt på att vara bemyndigade av det egna "folket".

Den oavsiktliga komiken i deras endräktigt nationalstatliga tänkande åskådliggjorde på ett oöverträffat vis vad som verkligen saknas – ett fokus på medborgarnas gemensamma politiska viljebildning vid politiska vägval som får stora konsekvenser i Kärneuropa.

MEN SLÖJAN ÖVER DENNA INSTITUTIONELLA BRIST har ännu inte riktigt rämnat. Det grekiska valet har strött grus i det brysselska maskineriet, eftersom det här är medborgarna själva som har bestämt sig för ett europapolitiskt alternativ. Annars brukar det ju vara regeringsföreträdare som teknokratiskt gör upp med varandra om avgörande frågor och förskonar sina nationella offentligheter från sådana oroande teman.

Att kompromissförhandlingarna i Bryssel kör fast beror nog främst på att ingen av sidorna skyller

förhandlingarnas fruktlöshet på felkonstruerade förfaranden och institutioner, utan hellre anklagar motparten för att ha ett felaktigt förhållningssätt.

Och visst, i sakfrågan handlar det om ett tjurigt fastklamrande vid en sparpolitik, som inte bara möter kritik inom den internationella vetenskapen, utan i Grekland har vållat barbariska kostnader och bevisligen slagit fel. Men i grundkonflikten, där den ena sidan vill åstadkomma en kursändring i denna politik medan den andra hårdnackat vägrar att alls ge sig in i några politiska förhandlingar, avslöjas en djupare liggande asymmetri.

MAN MÅSTE GÖRA KLART FÖR SIG VAD SOM är så stötande, ja, skandalöst, i denna vägran: hindret för kompromissen är inte ett par miljarder mer eller mindre, inte heller det ena eller det andra åläggandet, utan endast och allenast det grekiska folkets krav att näringslivet och den av korrupta elitskikt utsugna befolkningen genom en skuldavskrivning – eller en motsvarande reglering – ska få en nystart. I stället insisterar långivarna på erkännandet av ett skuldberg som Grekland aldrig någonsin kommer att kunna betala av. Märk väl; det råder ingen tvekan om att en skuldavskrivning förr eller senare blir nödvändig.

Naturligtvis finns det i "givarländerna" politiska

grunder för att hålla fast vid fiktionen om att skulden ska återbetalas, en fiktion som på kort sikt låter dem skjuta upp ett obehagligt beslut. Vad de fruktar är bland annat en dominoeffekt i andra "mottagarländer". Men en felaktig politik måste i ljuset av sina kontraproduktiva följder ändå revideras. Å andra sidan får man för jämviktens skull inte bara lägga hela skulden på ena sidan.

JAG KAN INTE BEDÖMA OM DET FINNS NÅGON genomtänkt strategi bakom den grekiska regeringens taktiska förehavanden, och vet heller inte vad som där förklaras av politiskt nöd tvång och vad som beror på oerfarenhet eller inkompetens hos de agerande. Vilka bruk och samhällsstrukturer som ställer sig i vägen för reformerna vet jag också för litet om.

Uppenbart är i alla fall att de inte har kunnat bygga upp någon fungerande stat. Men inte ens sådana besvärliga omständigheter kan förklara varför den grekiska regeringen gör det så svårt även för sina sympatisörer att urskilja någon linje i det nyckfulla agerandet. Man ser inga vettiga försök att bilda koalitioner; man blir osäker på om vänsternationalisterna ändå inte har en något etnocentrisk föreställning om solidaritet och bara av slug beräkning vill vara kvar i eurozonen – eller om deras perspektiv trots allt sträcker sig längre än nationalstaten.

Att låta kravet på skuldavskrivning ljuda som en generalbas i förhandlingarna räcker i varje fall inte för att väcka minsta tillförsikt hos motsidan om att denna nya regering är annorlunda – kommer att handla mer energiskt och ansvarsfullt – än de klientelistiska regeringar som den har avlöst.

NATIONALEKONOMEN AMARTYA SEN JÄMFÖRDE för bara någon månad sedan den av tyska regeringen genomdrivna sparpolitiken med en medicin innehållande en livsfarlig blandning av antibiotika och rättgift. Vänsterregeringen hade helt i Nobelpristagarens anda kunnat utveckla ett reformprogram som keynesianskt ändrade proportionerna i Merkels medicin och i samma anda konsekvent tillbakavisa alla nyliberala överkrav.

Men då hade de samtidigt behövt visa några trovärdiga avsikter att genomföra den senkomna moderniseringen av stat och näringsliv, liksom att utjämna bördorna, bekämpa korruption och skatteflykt och så vidare.

I stället har de valt att moralisera – gett sig in på ett blame game, som under de givna omständigheterna till exempel gör det lätt för den tyska

regeringen att avfärda Greklands fullt berättigade klagomål över hanteringen av tyska krigsskulder.

Den grekiska regeringens svaga uppträdande ändrar inget i den skandal som består i att politiker i Bryssel vägrar bemöta sina kolleger från Aten som politiker. De ser visserligen ut som politiker, men det är bara i sin ekonomiska roll som långivare de deltar i samtalen. Poängen med denna förvandling till zombies är att en stats förhalade insolvens därmed ges sken av att vara ett opolitiskt, privaträttsligt förfarande för att driva in skulder.

PÅ SÅ VIS BLIR DET NÄMLIGEN SÅ MYCKET lättare att förneka allt politiskt medansvar. Vår press gör sig lustig över akten att döpa om trojkan – namngivning som en magisk handling, liksom. Men kravet på namnbyte är ett uttryck för en helt legitim önskan att bakom långivarens mask ändå få syn på politikerns ansikte. Det är dock bara såsom politiker de kan ställas till svars för ett misslyckande som har lett till att mängder av livsmöjligheter förslösats och att arbetslöshet, sjukdomar, socialt armod och hopplöshet har brett ut sig.

För sina tvivelaktiga räddningsaktioner har Angela Merkel redan från börjat tagit med Internationella valutafonden [IMF] i båten, den institution som bär ansvaret för det internationella finanssystemets dysfunktioner. Som terapeut bekymrar fonden sig om systemets stabilitet och handlar i investerarnas övergripande intressen. Som medlemmar i trojkan smälter även de europeiska institutionerna samman denna aktör, vilket gör att politiker som handlar i denna funktion kan dra sig tillbaka i rollen som ombud, strängt bundna av regler och utan eget ansvar.

DENNA UPPLÖSNING AV POLITIKEN I marknadsanpassning kan måhända förklara att företrädarna för den tyska regeringen, undantagslöst högmoraliska människor, så oförskämt förnekar sitt politiska medansvar för de förödande sociala följder som de ändå måste ha räknat med när de i Europeiska rådet genomdrev det nyliberala sparprogrammet.

Men vad det här verkligen handlar om är inte en moralisk pinsamhet, utan den politiska kärnan: de politiska eliterna i Europa får inte längre gömma sig för sina väljare och själva undvika de alternativ som en politiskt ofullständig valutagemenskap ställer oss inför. I de europeiska ödesfrågorna måste det vara medborgarna, inte banker, som har sista ordet.

JÜRGEN HABERMAS

MER ÖVERSTATLIGHET ÄR EU:S LÖSNING PÅ KRISEN

MER EUROPA! ÄR STRIDSRÖPET FÖR EU:S fem ordföranden. De fem har presenterat en tjugo sidor långt dokument [”Fullborda Europas ekonomiska och monetära union”], där mer överstatlighet är svaret på alla frågor och lösningen på alla problem.

TVÅ FRÅGOR INNAN VI BÖRJAR: Vilka är de fem? Och vad de kommer att använda överstatligheten till?

ORDFÖRANDENA JEAN-CLAUDE JUNCKER, Donald Tusk, Martin Schulz, Mario Draghi och Jeroen Dijsselbloem ansvariga för EU-kommissionen, Europeiska rådet, EU-parlamentet, Europeiska centralbanken och Eurogruppen. Det kan tyckas att de är överens om att EU:s Europa ska övervakas, kontrolleras, samordnas, styras – och i förekommande fall ”straffas” – på ett mer effektivt sätt än idag.

Men vad bör samordnas och vilka sanktioner?

Dokumentet från ordförandena är fullt av fina glosor – men aldrig uttryckta så konkret att man

ska förstå vad de vill.

EU-makthavarna i Bryssel och Frankfurt har under mer än sex år ställt krav på nedskärningar, nedskärningar, nedskärningar i de offentliga utgifterna. I länder där arbetslösheten var som högst, bör den skäras mest – både i de offentliga budgetarna, löner, pensioner, social trygghet och andra offentliga tjänster. Är det krispolitiken bör man samordna sig ifrån? Eller ska det endast göras mer effektivt?

ÅTSTRAMNINGSPOLITIKEN I EU HAR LETT till allt hårdare övervakning av medlemsstaterna, och i synnerhet av de 19 medlemsstaterna i euroområdet. Det var en övervakning av grundläggande och politiskt känsliga frågor på arbetsplatserna och följdes av krav på område efter område; pensionsåldern måste upp, arbetslöshetsersättning och löner sänkas, hälso- och sjukvårdsutgifterna måste minskas. Övervakningen ingrep också mot den fackliga rätten att förhandla och mot löneförhandlingarna.

Åtstramningspolitiken var en usel krislösning om målet var att hålla människor i arbete, upprätt-

BILD: CHRISTE TEMPTANDER

hålla konsumtionen, och hjälpa dem som behövde stöd från samhället mest. När alla EU-länder stramar åt samtidigt krymper alla marknader som skulle ligga till grund för den tillväxt som krävs för att minska arbetslösheten. Detta gäller både den inhemska marknaden och exportmarknaderna i andra EU-länder. Att skära i de offentliga utgifterna när arbetslösheten växer, är att spara på miljoner människors levebröd.

FLER OCH FLER EKONOMER HAR KRITISERAT – och så småningom fördömt – denna politik: Bland dem är den amerikanska Nobelpristagarna Joseph Stiglitz och Paul Krugman, ledande europeiska ekonomer, fransmannen Daniel Cohen och belgaren Paul de Grauwe och ekonomiredaktörerna i Financial Times, Martin Wolf och Wolfgang Münchau.

Lika kraftig kritik har gradvis kommit från ibland överraskande håll; inte bara från FN-organet som UNDP, UNCTAD och ILO, men också från OECD ekonomer och – lite mer försiktigt – från nedskärningspolitikens traditionella högborg IMF i Washington.

GEMENSAMT HAR MAN SAGT: Endast ekonomisk tillväxt kan få ner budgetunderskottet och statsskulden som håller det ekonomiska livet i ett skruvstäd. Endast på detta sätt kan de arbetslösa hitta arbete. Åtstramningspolitiken leder till motsatsen; ekonomin stryps, arbetslösheten ökar och gör tillväxtutsikterna allt avlägsnare.

Åtstramningspolitiken körde upp då för fort i land efter land – och ökade statsskulden där den redan var mest betungande. Det har inte hjälpt med ett virrvarr av nya överenskommelser med namn som "sex-packen", "två-packen", "den europeiska planeringsterminen", "europluspakten" och "finanspakten".

"Sex-packen" kretsar kring sex lagar där de nationella budgetarna i EU:s 28 medlemsstater övervakas noggrant. Och som ett straff till regeringar som inte följer med de nya reglerna införde finanspakten en automatisk sanktionsmekanism, som påverkar länder som bryter mot de nya stramare reglerna för budgetunderskott och statsskuld.

DENNA FORM AV "ÖVERVAKAD DEMOKRAI" motiverades med att det bara fanns bara en väg ut ur krisen. Den förutsatte att åtstramningspolitiken skulle verka som avsett. Det finns inte mycket som tyder på det. Den kris som började med fastighetsbubblor och bankkris har avslutats i ett ekonomiskt, socialt

och politiskt kaos som både politiker och de flesta människor har problem att hitta ut ur.

Detta har inneburit att förtroendet mellan väljare och politiker är all-time low i de flesta länder. Den visar bland annat EU:s egen Eurobarometer. Många väljare är osäker på om politikerna kan behärska marknadskrafterna de har släppt lösa.

SÅ KAN DET INTE KAN FORTSÄTTA. De fem ordförandenana antar att valutaunionen endast är ett medel. Syftet är både "konvergens mellan medlemsstaterna" och "konvergens inom vårt europeiska samhälle". Det var svårt nog för EU före krisen.

Valutaunionen har euron som överstatlig valuta och en centralbank [ECB] som styr valuta- och penningpolitiken och som avgör hur räntorna i euroländerna utvecklas. Men de fem ordförandena har enats om att "det är ett stort problem" att varje land fortfarande "har en hel del rätt att utforma sina budgetar". Det behövs därför en "närmare samordning av den ekonomiska politiken för att säkerställa att den monetära unionen fungerar bättre".

DET BÖR ÅTGÄRDAS GENOM ATT EUROLÄNDERNA bör ha en gemensam finansminister att leda ett överstatlig finansdepartement i Bryssel. Staterna kommer fortfarande att ha bestämmanderätt över skattepolitiken och hur de offentliga utgifterna ska fördelas till olika ändamål. Det kan ändå utlösa protester. Ökat överstatlighet bör därför "balanseras med åtgärder för demokratiskt ansvar och legitimitet". Det skisserade en rad åtgärder för hur det ska ske:

- Alla parlament bör tillåtas att inkalla en ledamot i EEU-kommissionen, som kan berätta vilka åtgärder som kan hålla statsskulden inom de tillåtna gränserna.
- Tillsammans med EU-kommissionen kan EU-parlamentet varje år hålla en, innan kommissionen lägger fram sin analys av den ekonomiska situationen, en debatt. Man kan till och med hålla en debatt efter det att kommissionen har lagt fram sina riktlinjer för den ekonomiska politiken varje land bör föra.
- EU-parlamentet och de nationella parlamenten ska årligen ha ett veckolångt möte där talesmän för EU-kommissionen och miniterrådet [medlemsstaternas regeringar] får delta i diskussionerna.

DAG SEIERSTAD

”EMU ÄR ETT HALVFÄRDIGT PROJEKT”

”PUDELNS KÄRNA ÄR ATT EMU ÄR ETT halvfärdigt projekt som endast kan ha en chans att fungera på sikt genom att införa gemensam finanspolitik och därmed skapa en gemensam federal statsbildning.” Det skriver Pär Magnusson på Affärsvärldens webbsida. Han fortsätter:

”Det borde vid det här laget vara helt uppenbart för alla som betraktat utvecklingen i valutaunionen att den inte fungerar särskilt väl. Redan innan projektet sjösattes hade man förutsett många av riskerna som kan uppstå när olika länder med olika regeringar ska dela samma penningpolitik. Man insåg till exempel att samma ränta inte skulle passa alla länder i unionen, och man insåg därmed också att de som fick för låg ränta skulle kunna lockas att låna mycket mer pengar än vad som skulle vara nyttigt. [...]

Sanningen är helt enkelt den att det inte fungerar att ha en gemensam penningpolitik utan att samtidigt ha en gemensam finanspolitik. Det är också en sanning att man inte kan ha en gemensam finanspolitik utan att fullt ut slå ihop sina påsar med gemensamma skulder, skatteunderlag och politiker. Man måste helt enkelt ha en gemensam regering som beslutar om den gemensamma finanspolitiken. [...]

Ett grundtema i det grekiska folkets vrede är motviljan mot att styras av utländska politiska intressen som ECB, EU-kommissionen och IMF. Men den som inser sanningen om EMU:s förutsättningar förstår att den enda vägen till att reparera EMU faktiskt innebär att man snarare permanentar utländskt styre av Grekland. Det skulle ju behövas en federal regering som beslutar om finanspolitiken, och där utgör de grekiska väljarna bara några procent av hela den europeiska finansunionen.”

EVA-BRITT SVENSSON

BILD: ROBERT NYBERG

VI MÅSTE STÅ PÅ DET GREKISKA FOLKETS SIDA

SENT I GÅR KVÄLL [26 JUNI] TÄNKTE JAG på Alexis Tsipras och Yanis Varoufakis. Det triggades av att se dem på TV arbetande i separata rum.

Jag tänkte, vilken karaktärsstyrka det måste krävas att gång efter gång gå in i ett slutet förhandlingsrum ensam, vetande att du kommer att möta ett gäng personer, och ingen av dem är på din sida. Tänk dig att dag efter dag, känna trycket från antagonistiska motståndare i rummet och utanför rummet trycket från antagonistiska media.

JAG TÄNKTE, HUR FANTASTISKT DET ÄR att både kunde uppvisa ett gott humör inne i och utanför rummet.

Jag tänkte, det är någonting speciellt med dem, mellan dem. De går inte in i förhandlingsrummet för att kapitulera. Det finns en matchplan, och ingen av deras antagonister har kunnat gissa vad den innehåller.

Jag tänkte på deras parlamentsval, och löften de gav till folket, och jag tänkte på trycket som det måste skapa att veta att det finns miljontals av deras eget folk hemma i Grekland som de försöker att representera, och att de måste undvika att förråda dem, och alla förolämpningar av nedlåtande beteende som kastas i deras ansikten; de behandlas som inkräktare av makteliten inom EU och IMF.

MED KVÄLLSNYHETERNAS RAPPORTERING om att en grekisk folkomröstning är planerad inom kort om de villkor som "långivarna" erbjuder - nej, inte erbjuder, utan kräver under tvång - är Syrizaledarnas matchplan avslöjad.

Demokrati. Som ursprungligen skapades i Grekland, ska nu praktiseras som en knäpp på näsan på den mest antidemokratiska imperialistiska sammanslutningen i dagens värld. Det grekiska folket ska bestämma.

Jag hoppas kloka råd får råda, och att folket skicka ett meddelande till mobbarna i de slutna förhandlingsrummen i Bryssel och Berlin.

Jag avundas grekerna som har personer med stark karaktär som företräder dem.

I det avseendet står Grekland ensam i Europa.

Vi måste stå på deras sida.

TOM STOKES

GREKLAND BEHÖVER VÅR SOLIDARITET

NORDEA PLUSGIRO 71 82 29 - 8

NUSVENSK ORDLISTA

Amortering, -en, -ar, av franskans amortir, döda – avbetalning på en skuld.

Att avbetala på sitt lån ansågs tidigare vara både hederligt och förnuftigt. I modern ekonomi anses det av sakkunskapen vara ett dödligt hot mot konsumtionen och därigenom mot tillväxten:

”Medborgare som tidigare har lånat kommer nu att amortera. Men det går att kompensera med statliga pengar.”

Jens Henriksson, chef för Nasdaq OMX Stockholm [tidigare känt under namnet Stockholmsbörsen] i SvD 19.10 2011.

Bankgaranti, -n, -er – garanti, utfärdad på order av EU, för att säkerställa att Europas banksparare inte ruineras i samband med finansiella kriser orsakade av bankernas spekulation.

I stället kommer Europas banksparare att ruineras genom att ländernas regeringar, på order av EU, beslutar om en extraskatt på sparad kapital.

Blandekonomi, -n, -er – ekonomiskt system där vinsterna tillfaller spekulanterna medan förlusterna solidariskt delas av samtliga medborgare. Så talar t ex SvDs ledarsida den 7.11 2011 om ”de grekiska demonstrationerna för att slippa betala sina egna räkningar”.

Demokrati, västerländsk – politiskt system som fungerar utmärkt så länge styrda och styrande anser sig ha mer att förlora på konflikt än på samarbete.

De ekonomiska mekanismerna bakom den västerländska demokratin måste emellertid behandlas med oändligt fina och känsliga instrument för att inte börja kärva. Demokratins öde kan i ett krisläge inte läggas i händerna på obildade väljare som inte vet vad derivat och nakenblankning är. Grekland och Italien följde därför, med EU-kommissionens bistånd, Belgiens exempel och tillsatte regeringar enbart bestående av *bankirer*, vilket torde garantera demokratins fortbestånd i någon form.

Grekland – tålmodsprövande europeisk nation där stora delar av befolkningen vägrar att gå med på EUs sparkrav utan insisterar på att själva få bestämma över sin ekonomi. ”Fattar de ingenting?” frågar sig SvDs ledarsida [14.2 2010].

Det finns en viss risk att det grekiska folket, om det lämnas att bestämma sitt eget öde, kan få andra besparingsidéer än att sänka minimilönerna och sälja ut statlig egendom. Vissa oansvariga element har föreslagit att man i stället skall minimera anslagen till den grekiska försvarsmakten, vilken under de senaste sjuttio åren ju framför allt ägnat sig åt att skjuta ner eller fångsla andra greker. Än så länge håller dock Greklands regering stånd; i oktober 2011 beställdes inte mindre än 400 pansarvagnar av typ M1A1Abrams från USA.

Härskarteknik, -en, -er – metod för att demonstrativt utöva makt över andra varelser. Kan per definition endast användas av män.

Konspirationsteori, -n, -er – den felaktiga uppfattningen att någonting kan bero på någonting annat.

Kris, -en, -er – av grekiskans ἐπιβόεο, avgörande prövning, dom – brydsam situation; kritiskt stadium; ödesdiger rubbning; genomgripande vändning. [SAOB]

Alla ansvarsfulla bedömare är överens om att det enda sättet att komma till rätta med en ekonomisk kris är att ge oändligt mycket mer pengar och inflytande till dem som försakat den.

Krismedvetande, -t, -n – andligt tillstånd som medför omedelbar och ovillkorlig lydnad inför alla påbud från överheten.

Krisförnekare, -n – nytt ord för person som uttryckt tvivel på EU-kommissionens och Internationella valutafondens åtstramningspolitik. Jfr de vanligare ”klimatförnekare” och ”förintelseförnekare”.

Marknadskrafter, -na – mäktiga naturfenomen vilkas fria spel garanterar en vital och dynamisk ekonomisk utveckling.

De viktigaste marknadskrafterna är Federal Reserve Bank, People’s Bank of China, Världsbanken, Internationella Valutafonden samt EU:s räddningsfond.

Nyliberalism, -en – politisk ideologi som under den sedan 2008 pågående finanskrisen minskat något i popularitet. Följaktligen omdöpt till *socialliberalism*.

CARSTEN PALMAER

PARLAMENTET STÖDJER FOLKOMRÖSTNING

GREKLANDS PARLAMENT HAR RÖSTAT JA TILL att hålla en folkomröstning om "långivarnas" senaste utpressningsbud, med röstsiffrorna 178 för och 120 mot.

Omröstningen skedde efter en lång debatt, där premiärminister Alexis Tsipras kallade Eurogruppens ultimatum "förolämpande".

– Sanningens dag har kommit till långivarna, en tid då de ska se att Grekland inte ger upp, att Grekland inte är ett avslutat kapitel, sade Tsipras i en hetsig diskussion natten mot söndagen strax före omröstningen i parlamentet.

Alexis Tsipras är övertygad om att grekerna kommer att rösta nej till långivarnas bud vid folkomröstningen, som planeras att hållas den 5 juni.

– Ett nej kommer också att bli ett stort ja, ett stort ja till den grekiska regeringens beslut att avfärda ett ultimatum som förolämpar det grekiska folket, sade han i sitt tal i parlamentet.

MEN ENLIGT GREKLANDS FÖRRE premiärminister, högerledaren Antonis Samaras, kommer en folkomröstning om att anta eller förkasta långivarnas förslag sluta med att Grekland knuffas ut ur eurozonen.

– Det är egentligen inte själva överenskommelsen som ska beslutas i folkomröstningen, det gäller vårt lands öde om att stanna i eurosamarbetet, sade Samaras under debatten i parlamentet.

Högerpartiet kommer att uppmana det grekiska folket att rösta ja till Bryssels/Berlins slutbud. Det grekiska kommunistpartiet KKE kommer att uppmana de grekiska väljarna att bojkotta folkomröstningen. Sekterism är bara förnamnet.

HUGO TORSTENSSON

EUROLÄNDERNA, MED TYSKLAND I SPETSEN, har plundrat Grekland de senaste fem åren samtidigt som de har dikterat en extrem nyliberal politik som villkor för "nödlånen".

Europeiska centralbanken, ECB, för att ta ett exempel, har köpt billiga grekiska statsobligationer som banken sedan sålt vidare till högre pris.

Hade Grekland inte varit medlem i eurozonen hade de kunnat hantera finanskrisen i slutet av 00-talet på ett sätt som gynnat det egna landet.

Euron medför att de enskilda medlemländerna inte har någon självständig valuta- och penningpolitik och i praktiken har finanspolitiken centraliserats till Bryssel och Berlin.

DET ÄR INTE BARA I GREKLAND SOM DET protesteras mot den inom EU grundlagsfästa marknadsliberala ekonomiska politiken.

Tiotusentals personer samlades den 20 juni utanför den brittiska centralbanken i London för att demonstrera mot regeringens åtstramningspolitik och budgetnedskärningar. Demonstranterna anser att de straffas för en ekonomisk kris de inte orsakat. Enligt organisatörerna bakom demonstrationen var det här startskottet på en våg av demonstrationer, protester, strejker och civil olydnad i hela Storbritannien.

TYSKA DIE WELTS LEDANDE EKONOMISKA korrespondent Dorothea Siems skriver: "Låt grekerna gå snarare än briterna" och argumenterar att "avhänga det skuldsatta landet [Grekland] från valutaunionen förefaller uthärdlig. Men att ett liberalt land såsom Storbritannien lämnar EU skulle vara mycket värre". Hennes uttalande kommenteras av Open Europes Michael Wohlgemuth, i en artikel publicerad i Frankfurter Allgemeine Zeitung, där han hävdar att för Tyskland [och Europa], "är ett eventuellt brittiskt utträde ur EU mycket farligare [än Grexit]."

Storbritannien har inte bara passerat Frankrike som [Europas] näst största ekonomi med 15 procent av EU:s sammanlagda BNP, men under de kommande 20-30 åren kan den brittiska BNP även vara på väg att överträffa Tysklands [...] Greklands bidrag till EU:s BNP, jämförelsevis endast utgör 1,3 procent".

HUGO TORSTENSSON

ANNA A/GREKLAND INFÖR DET SVARTA HÅLET

SOLIDARITET 0030 ÄR ETT NYHETSREVE FRÅN NÄTVERKET FÖR GREKLAND SOM UTKOMMER MINST FYRA GÅNGER PER ÅR. SIGNERADE ARTIKLAR KAN INNEHÅLLA ÅSIKTER SOM NÄTVERKET FÖR GREKLAND INTE DELAR. REDAKTION: ELISAVET JOHANSSON TZIAMPAZIS, HUGO TORSTENSSON, ROBERT NYBERG, SVEN BRITTON. ANSVARIG UTGIVARE: SVEN BRITTON.

MEJL: NYHETSREVE@NÄTVERKETFÖRGREKLAND.SE.

NÄTVERKET FÖR GREKLAND ÄR EN DEMOKRATISK, ANTIRASISTISK OCH PARTIPOLITISKT OBUNDEN FÖRENING SOM GENOM INFORMATION OCH UTÅTRIKTADE AKTIVITETER VERKAR FÖR SOLIDARITET MED GREKLANDS FOLK I DEN EKONOMISKA KRISEN. NÄTVERKET FÖR GREKLAND MOTSÄTTER SIG EUROPEISKA UNIONENS OCH INTERNATIONELLA VALUTAFONDENS ÅTSTRAMNINGSPOLITIK SOM FÖRDJUPAR KRISEN OCH HOTAR DEMOKRATIN.